

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ УЛИЦАТА

chitanka.info

Гърми тя с трясъците непрестанни
и с грижите всевечни на света
и шепне кървавите си закани,
притисната от каменни титани
и бремето на пъстра суета.

През делничните утрини, когато
ридаят в хор фабричните тръби,
тя стене глухо в болката си свята,
познала горестите на тълпата
и бурята на утрешни борби.

По нея се усмихват в колесници
престъпници, пигмеи и царе,
а дните в едноцветни върволици
отлитат, като непознати птици,
над нейното нестихващо море.

Но дебне улицата със закана,
настръхнала подобно огнен змей,
прикрила пламъците на вулкана,
при първи зов на празнична камбана
готова лавата си да разлей.

И гръмнала отвсъде с изненади,
преобразена в своя мощен гнев,
тя гриви огнени от барикади
развява пред смутените отряди
и блика трясъци и бурен рев.

А сред дима и викове победни,
целунати от кървавата нощ,
един до друг деца и старци бледни
угасват върху камъните ледни
с усмивката на малкия Гаврош.

«Червен смях», 24 септември 1920

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.